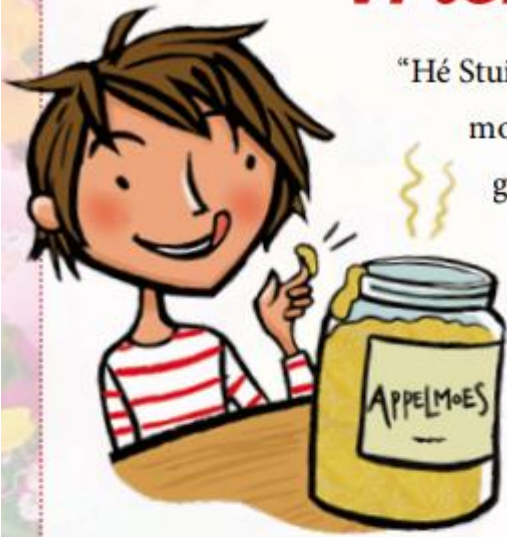

Vriendschap

“Hé Stuiter, wil je mee-eten, ik heb ook appelmoes gemaakt?”, vraagt Rozemarijn? “Ja graag!”, antwoord ik. Ik vind Rozemarijn erg aardig. Ik mag altijd mee-eten en ze kan heerlijk koken. Na het eten loop ik een rondje door het dorp en kom ik Fleur en Keet tegen. “Ha Stuiter, wat ben je aan het doen?”, vraagt Fleur. “Ik denk na. Ik wil Rozemarijn bedanken voor haar vriendschap. Ik mag altijd bij

haar eten en ze is heel aardig voor me. Ik wil haar bloemen geven, maar haar hele tuin staat er vol mee!” “Hmm... dat is wel lastig ja”, zegt Keet. “Ik weet wat!”, roept Fleur opeens. “We maken de bloemen zelf, van stof.” “Dat is een goed idee!”, zeg ik. We rennen naar het huis van Fleur en Keet Kleur. Fleur heeft allemaal stofjes en Keet tekent er vierkantjes op. We knippen ze uit en Fleur maakte er mooie bloemen van. “Nu nog een rietje als steel en de bloemen zijn klaar”, zegt Keet. We hebben een boeket met allemaal gekleurde bloemen. “Keet en Fleur, bedankt voor jullie hulp”, zeg ik. “Jullie zijn echte vrienden!” En ik geef ze allebei een zelfgemaakte bloem. “En nu snel naar Rozemarijn”, roep ik. Als we bij het huis van Rozemarijn en Professor Plof aankomen, zie ik Rozemarijn in de tuin. “Alsjeblieft Rozemarijn, een bos bloemen om je te bedanken dat je zo’n goede vriend bent!”, zeg ik. “Wat mooi Stuiter, dankjewel!”, zegt Rozemarijn. “En nu, appeltaart voor iedereen!” Wat een fijne vrienden heb ik toch.